

ما همه عشاق او چرخى زدیم (مفاعیلن مفاعیلن مفاعیل ف)
با قلم عشق او حرفى زدیم (مفاعیلن مفاعیلن مفاعیل)

رقص کنان شعری بهم دوختیم (مفاعیلن مفاعیلن مفاعیل)
دُر ملک را به سخن سُوفتیم (مفاعیلن مفاعیلن مفاعیل)

او سراسر عشق بود از پیش پیش (مفاعیلن مفاعیلن مفاعیل ف)
لیک او درکی نداشت از عشق خویش (مفاعیلن مفاعیلن مفاعیل فعلن)

رین سبب ما را و من را آفرید (مفاعیلن مفاعیلن مفاعیل)
تا که معنی یابد عشق از پیش پیش (مفاعیلن مفاعیلن مفاعیل فعل)

مهر عشقی که در نهاد بشر است (مفاعیلن مفاعیلن مفاعیل فع)
همه از کردگار نیکو بصر است (مفاعیلن مفاعیلن مفاعیل فع)

هر که فنا کرد این سرشت پاک (مفاعیلن مفاعیلن مفاعیل ف)
گردد همه عمر هم نشین خاک (مفاعیلن مفاعیلن مفاعیل)

آن سبو بشکست و آن پیمانه ریخت (مفاعیلن مفاعیلن مفاعیل فعل)
ما و من ها بود که از هم می گریخت (مفاعیلن مفاعیلن مفاعیل فعل)

ای فلک باشی تو شاهد کین بلا (مفاعیلن مفاعیلن مفاعیل ف)
از منی ها بود که شعله می کشید (مفاعیلن مفاعیلن مفاعیل فع)

من اینجا در پی معنای عشقم (مفاعیلن مفاعیلن مفاعیل فع)
تو آنجا در پی معنای وحدت (مفاعیلن مفاعیلن مفاعیل ف)

در اینجا معنی عشق نا تمام است (مفاعیلن مفاعیلن مفاعیل فعلن)
مگر من تو شوم وحدت همان است (مفاعیلن مفاعیلن مفاعیل ف)

مرغ جان سر به دیوار عدم میکوید (مفاعیلن مفاعیلن مفاعیل فعلن)
روح در نای درونم وسوسه میکوید (مفاعیلن مفاعیلن مفاعیل فعلن)

هدهد جانم به گوش دل نجوا میکند (مفاعیلن مفاعیلن مفاعیل فعلن)
یا ز پرواز به کوه قاف پروامی کند (مفاعیلن مفاعیلن مفاعیل فعلن ف)

عشق آنست که همه شیدا شوند (مفاعیلن مفاعیلن مفاعیل)
کز من و مایین همه رسوا شوند (مفاعیلن مفاعیلن مفاعیل)

پر کند پیمانه هستی ز سار تار ما (مفاعیلن مفاعیلن مفاعیل فعلن)
رخ نماید سربلیلی از درون حال ما (مفاعیلن مفاعیلن مفاعیل فعلن)

عشق را دیدم چو من در کوهدشت (مفاعیلن مفاعیلن مفاعیل ف)
من ندیدم بهتر از آن کوه و دشت (مفاعیلن مفاعیلن مفاعیل فع)

تا ز خود بی خود شدم از سربار (مفاعیلن مفاعیلن مفاعیل ف)
اشک جاری شد ز چشم بی اختیار (مفاعیلن مفاعیلن مفاعیل فع)